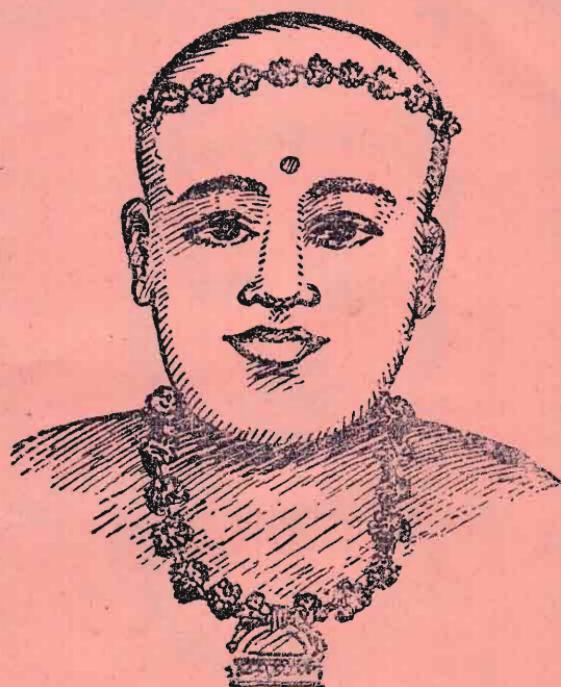

வ.
தமிழ்நாடு

ஆறுமுகநாவலர் புராணம்

1822

—

1879

அ.க.க.ம்

த.ந. வே. சுவங்கேஸ்து
“யார்ப்பானல்”

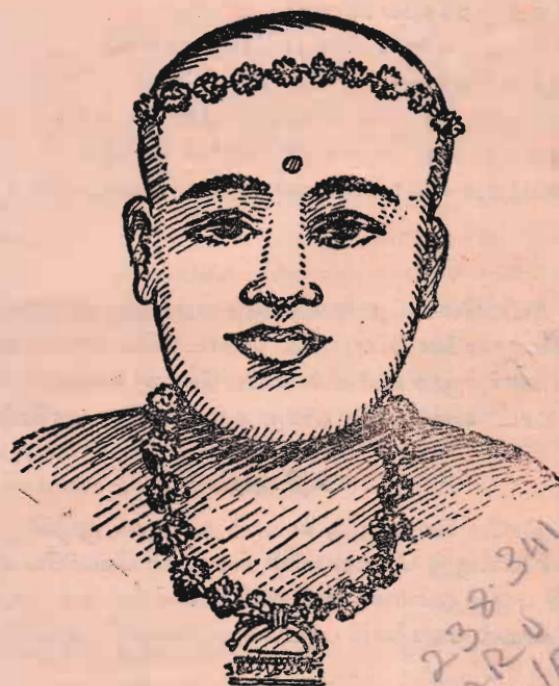
கலைபவனம் பிரசுரம் 1961

விலை சதம் 10

வ
சிவமயம்

ஆறுமுகநாவலர் புராணம்

238-341
ARU
ARI PB

1822

—
1879

ஆக்கம்
திரு. வே. சிவக்கொழுந்து
“யாழ்ப்பானன்”

கலாபவனம் பிரசுரம் 1961

P-5748

ஆறுமுகநாவலர் புராணம்

காப்பு

கணபதி துதி

“ சீர்பூத்த கருவிநு ஒணர்ச்சி தேங்கச்
           சிவம்பூத்த நியமாக மங்க னோங்கப்
  பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
           பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப்
  பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
           பிறைபூத்த சடைமெனவிப் பிரானர் தந்த
  வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் ஞேதும்
           மதம்பூத்த விநாயகன்றுள் வணங்கி வரழ்வாம் ”

— நாவலர்

முழுமுதற் கடவுளன்றே முனிவரும் மற்றும் பல்லோர்
  தொழுதுனை முன்னே போற்றித் தொடங்கிய கருமங் காண்பேர்
  எழுபிறப் புணர்த்தும் வள்ளல் எங்கர்கோன் நாவல் லோஜைப்
  பழுதறப் பாட வைப்பாய் பார்முதற் பின்னை யாரே!

சக்தி துதி

சைவசாத் திரமே யென்னுஞ் சாகரங் தன்னுள் முழுகி
  உய்நெறி விளைக்குஞ் செல்வ மகீரத்தையும் வெளியே காட்டிப்
  பொய்நெறி புகுத்தும் மக்கள் புறங்கொளச் சைவங் காத்தோன்
  மெய்நெறி நாவல் லோஜைப் பாடவே யருள்வாய்: அன்னே!

தமிழ் மகள் துதி

உலகினி லாதி யெந்தா யோங்கிய மொழியி லொன்றுப்
  நிலையது பெற்றே வாழ நீள்சடைப் பிரானர் தந்த
  மலைமுனி வளர்த்த பாவாய் மன்னரின் மணியே யாவாய்
  கலைபல வருளி யென்றன் கவியுள்ஞ் சரக்க வைப்பாய்.

சமீர்பணம்

உத்தம வொழுக்கம் பூண்டே யுயிரெலர மோம்டிக் காத்து
  நித்தியஞ் சைவம் போற்றி நேர்நெறி மார்க்கஞ் செல்வோர்
  சத்தியம் மறவா மக்கள் தரணியி ஒயர்க்கோர் தமமின்
  பத்தியை யேத்தி நானும் பாதத்தில் பாவை வைப்போம்.

அவையடக்கம்

இலக்ஞங்கள்திற வைல்லன் இலக்கிய அறிவு மஃதே
நலத்தினில் மிக்கோ சினங்கள் நாவலன் சரிகை கூறத்
கலத்தினை வளர்க்கும் சக்தித் தாயவு எருகீக் கொண்டேன்
நிலத்திலை ரன்போ டேற்று நேர்சிழை பொறுப்பர் மன்னே.

தாரண வருடங் தன்னில் தண்மைசேர் கூதிர் காலம்
ஊரேலா மையன் பூசை உவங்துமே செய்யும் நாளில்
ஆரணம் விளக்க வைத்தோன் அருந்தமிழ் நல்கி வின்னேருன்
சிரேலாம் நிறைந்தவாழ்வு செப்பயான் விழைவு கொண்டேன்.

ஆறுநல் வதனங் காணு மப்பனி னடியான் மிக்கோன்
மாறிலா வப்பேர் பூண்டோன் மன்னுசீ ரொழுக்கங் கொண்டோன்
கூறுபட்டழியா வண்ணங் குவலயஞ் சைவன் காத்தேதான்
ஆறுநா ஜோயன் தன்னி எருங்கவி பாடி வைத்தேன்.

இச்சிறு பூராணங் குன்னை இனிதுமே யுலக மேற்றுப்
பச்சினஞ் சிறுர்க்கு மூட்டிப் பயன்பெற வைத்தல் வேண்டும்
இச்சையோ டையன் தன்னை ஏத்துமோர் வருட நாளில்
கச்சித மாக விந்தக் கவிதையு மோதல் நன்றே.

நூல் நாட்டுப் படலம்

கங்கையை நிகர்த்துப் பாயுங் கவின்பெறு நதிக ளாலும்
தங்கியே மஞ்ச கொஞ்சம் தண்மைசேர் மலைக ளாலும்
பொங்கிமா ருதமே வீசும் பூம்பொழில் பலவற் றாலும்
இங்கித மேவர்க்கும் நல்கும் ஈழநா டென்ப மாதோ!

இந்துமா வாரி தன்னி விலங்கிடும் முத்தே யென்னச்
சந்தமு மூலகோ ரோத்திச் ராற்றிடு மிலங்கை தன்னில்
மந்தையாய்க் களிறு லாவும் மான்மந்தி மருண்டு பாயும்
எந்தனே ரமுமே வானம் இருண்டுநன் மாரி பெய்யும்.

கந்தவேள் கோட்டத் தோடு கண்றுதற் பெருமான் கோயில்
விந்தைசேர் தலங்க ளெங்கும் விழைவொடும் மாந்த ரேத்தி
முந்தியே செய்த பாவும் முற்றறப் போக்கி நிற்கும்
சிந்தையைக் கவர வல்ல சீர்புரி மிலங்கை யென்ப.

தொற்றப் படலம்

இலங்கையின் மகுட மென்ன இலங்கிடும் யாழ்ப்பா ணத்தில்
தலங்கள்குழ் நல்லூர் தன்னில் தமிழ்வளர் குடும்ப மொன்றில்
இலங்கைகா வலரே யென்பார் ஏத்துமோர் முதலி யாவார்
நலம்மிகு மவர்தம் பிள்ளை நாவலர் தங்கை யாவார்.

கந்தர் தா னவர்தம் பேராம் கடவண்மேற் பக்தி யுள்ளார்
நொங்தவர் நோயை மாற்றும் நுண்திறல் தானும் மிக்கார்
சிந்தையில் நிறைவு பூண்ட சிவகாமித் தாயா னோடும்
வந்தநல் விருந்தை யோம்பி வையத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

சாவிவா கனச காப்தம் ஆயிரத் தெழுநா ரேடு
நாலுட ணைந்துஞ் சேரும் சித்திர பானு வாண்டு
சீலநன் மாரி பெய்யும் மார்கழித் திங்க னோர்நாள்
ஆலவா யண்ணல் பக்தர் அருமக வொன்றைப் பெற்றார்.

புதல்வியர் மூவ ராவர் புத்திசேர் மைந்த ரைவர்
விதவிதச் சாத்தி ரத்தின் விற்பனன் ராகி வந்தார்
இதமிகு வாக்கு வல்லான் ஏற்றஞ்சேர் நாவல் லோனே
பதியினி விளையோ னுவான் பக்தியில் முதியோ னுவான்.

வளர்ச்சிப் படலம்

சைவத்திற் பிறந்த மக்கள் தாழ்நெறி யதனிற் சென்று
உய்வகை யறியா ராகி ஒழுக்கமுன் சிதையுங் காலை
மெய்நெறி யதனிற் போக்கி விளங்குற வைக்க வேண்டி
ஜெனெம் நாவல் லோனே அவனியில் வளர்ந்து வந்தான்.

இளமையிற் கல்வி மிக்கான் இலக்கணம் பலவுங் கற்றுன்
களங்கமில் நூல்க ளெல்லாங் சற்றபண் டிதனே யானுன்
குளங்கள்குழ் கோயி லெங்கும் கூட்டியே ° விசுவர் செல்ல
விளங்குநம் பூராணங் கட்காம் விரிவுரை தானுஞ் செய்தான்.

அன்னவ னற்றல் கண்டே ஆங்கிலம் பயிற்ற வேண்டிப்
பன்னருஞ் தூரம் வந்து பள்ளிகள் நடாத்து கின்ற
தன்னது மதத்தை யூட்டும் பாதிரி பள்ளி யொன்றில்
வன்மையில் மிக்கார் தம்மை முகிழ்வுடன் சேர்த்தா ரண்ணர்.

அங்குதான் சின்னட் கற்றே அறிவினில் மிக்கோ ராகிப்
பொங்குமேர் தமிழி னேடு புதுமொழி நிறைவுங் கண்டு
சங்கைபா திரியார் வேண்டத் தமிழ்பையி லெழுதுங் காலை
இங்குதா னுள்ளோ ரெல்லாம் இருள்வழி செல்லல் கண்டார்.

ஆரியங் தமிழி னேடே ஆங்கிலம் விழைந்து கற்றுப் பேரியல் புடையோ ராகிப் பிழையற ரூல்கள் தேர்ந்து வாரியே யென்ன கின்றூர் வையத்தார் வியக்க லுற்றூர் காரிரு னோட்ட வந்த கதிரவ ஞெளியே கான்றுன்.

பாதிரி தனக்கு நல்ல பண்டித ராக வோங்கி மாதிரம் புகழும் கைபிள் வழுக்கனு மறிந்து கொண்டு வேதவா கமத்தி னுண்மை மேதினி பரப்ப வேண்டி ஆதியு மந்த மில்லா அத்தனூர் பணிமேற் கொண்டார்.

விரிவுரை யெங்குஞ் செய்தார் வித்தையும் மக்கட் கீந்தார் சிரமதைத் தாழ்த்திப் பல்லோர் சிறந்ததொண்ட டருமே யானார் பரமனி னருளோக் கூட்டும் பார்முதற் சைவம் பொங்கி விரைவினி லெற்றிக் கொண்டே விவிலிய மதத்தைத் தாழ்த்தும் பாதிரி மாரே கூடிப் பார்சிவ விடத்துப் போந்து நீதிதானி துவோ சொல்லாய் நின்னுடைத் தொண்ட ஞலே ஒதிநாம் புகுத்தும் வேதம் ஊரெங்குந் தாழ்வு காண வோதமே விளைத்து நிற்பான் வையத்தி லுணர்தி யென்றூர்.

பார்சிவ விதனைக் கேட்டுப் பண்டிதன் தன்னை னோக்கி ஹரினி லுண்ணை நானே உவப்பொடு மனைத்து வந்தேன் சீர்பேறு நமது போதம் செகத்தினிற் ரூழ்வு காணப் போரிடல் நன்றே சொல்லாய் புவியிலிஃ தொழிதி யேன்றூர்.

இம்மொழி கேட்டுச் சீறி எந்தைபா திரியை னோக்கி உம்மது தொண்டி லேதுந் தவறுத லுண்டேற் சொல்வீர் நம்மது மதத்தைப் பேணல் நான்கொன்றுங் கடமை யாகும் அம்மையு மப்ப ஞவான் அரும்பணி மறவே னென்றூர்.

என்னலும் மவனம் பூண்டே எதிருரை கூறு ராகித் தன்திறல் மிக்கார் தம்மின் தயவினைத் துறக்கா ராகி கண்மைதான் தொடர்ந்து வேண்டி நல்லினத் தாரை னோக்கி என்மொழி யவனே கேளா னென்செய்வே னென்று சொன்னூர்.

தொண்டுப்படலம்

தன்னது வாழ்வு முற்றுஞ் சைவத்திற் கீய வேண்டி அன்னியர் பணியை நிக்கி அத்தனூர் பணிமேற் கொண்டே பெரங்கென்று மண்ணும் பெண்ணும் புவியினிற் றியாகுஞ் செய்து னின்னமே பலவும் பூண்டு சீசிய ராக வாழ்ந்தார்.

பள்ளிகள் பலமூலம் வைத்தார் பாரினிற் புகழும் பெற்றூர்
பிள்ளைகள் பலரைச் சேர்த்துப் பெட்டிரு போத மீந்தார்
அள்ளியே ஈயுஞ் செம்பொன் அன்பிலர் கரத்தாற் பெற்றே
உள்ளமே கொள்ளோ கொள்ளும் உயர்பல நூலுஞ் செய்தார்.

தன்னது தோற்றத் தாலே தகவறு போதத் தாலே
பொன்னென யாரும் போற்றும் புத்தகம் பலவற் றுலே
வன்மைசேர் வாக்கி னுலே வகுத்தபல் கழகத் தாலே
நன்மைகள் நல்கி நின்றூர் ந.மத மோங்க வென்றே.

கொலையொடு களவுங் கள்ளுங் காமழும் பொய்யு மோடி
நலிதலே கண்டு மாள நாவலர் போதஞ் செய்தார்
உலகினர் விழிப்புக் கொண்டே உள்ளந்தா னுருக நின்று
வலிமையின் மிக்கார் தம்மின் ராசகங் கேட்க னுற்றூர்.

தங்கக விருளைப் போக்குந் தகவுசேர் பானு வென்கோ
பங்கமில் கல்வி யென்னும் பரந்தேதார் கடலே யென்கோ
மங்கிய சைவ முய்ய வந்ததோர் முகிலே யென்கோ
இங்கெமைக் காக்கத் தொன்று மினையிலாத் தேவே யென்கோ.

என்றுமே துதித்துக் கூறி இன்னுங்கார நாஞ்சுக் கேட்டே
நன்றவர் நவி லு கின்ற நற்றமிழ் நடையுங் கொண்டார்
கொன்றுமே யுமிரைப் போக்கிக் கொடுமைசே ருளை யுண்டோர்
இன்றுதான் விடுததோ மென்றே ஏத்துநற் சைவ ரானார்.

இத்தகைத் தொண்டு பூண்டே யாழ்ந்கர் நிங்கிப் போங்கு
பத்தியில் மிக்கோர் வாழும் பாரத நாடுஞ் சென்று
நித்தியம் நினைவு கூர நீணிலம் போற்றல் செய்ய
உத்தமக் சமூகம் வைத்தார் உயர்ச் சாலை வைத்தார்.

அவந்ரர கேட்க வேண்டி அணிமடத் தம்பி ரான்மார்
தவமதிற் சிறந்த மற்றொர் தாழ்வொடும் னருகை வேண்டப்
பவக்கடல் கடந்த வள்ளால் பாரத பூமி யெங்கும்
சிவத்தருள் மக்கட் கீந்தார் சேர்ந்தவ ரியம்பு வாரால்.

யாழ்நக ரோளிர வந்த யவ்வன யோகி தானே
பாழ்நிலை போக்க வந்த பக்தரு ளொருவன் தானே
தாழ்வறு மேம்மை மீட்ட தகுதிசேர் தலைவன் தானே
வாழ்வற வேண்டி லன்னுன் வகுத்தநல் வழியிற் செல்வோம்.

என்பன பலவுங் கூறி ஏத்துநா வலனே யென்னும்
நன்றுயர் பட்ட மீங்து நாடெங்கும் சிவிகை யேற்றி
அன்பொடுங் தாங்கிச் சென்றூர் ஜூயனும் நயமோ டெங்கும்
பன்னருங் தருமம் நாட்டிப் பாருக்கோ ரொளியே யானன்.

ஓரொளி பொன்று கால உலகினு ருவந்தே கூடிப்
பாரொளி பெருக்கு மாப்போல் பயன்றரு சீட ரெல்லாம்
பேருணர் வதனைப் பெற்றே பெட்டிற வுலகோர்க் கீந்தார்
சிரியல் நூலை மோங்கிச் சிறுமைசே ரிருளோ யோட்டும்
பானுதான் மறையுங் காலை பானிலாத் திங்கள் வானம்
தானுந்தா னுயர்ந்து பேரங்தாங் கருக்கனி ஞெளியைப் பெற்றே
ஊனஞ்சே ரிருளோ யோட்டி உலகினை விளக்கு மாபோல்
ஞானமார் சீடர் பாரில் நூனமே விளங்க வைத்தார்.

சமயப்போர்ப்படலம்

பாரத தேய மெங்கும் பயன்றரு கொள்கை நாட்டிச்
சிரியற் செல்வன் மீட்டுஞ் சென்மநா டதனில் வங்தே
போரது முடிக்க வேண்டிப் புதுப்புதுக் கலைகள் விட்டான்
தாரமேயிருந்து வங்தோர் துவேஷங்தான் மிகவுங் கொண்டார்.

வெறுத்தவர் விளை த்து நின்ற மேதனிச் சூழ்சி யெல்லாம்
அறுத்தறுத் தையன் நீக்கி அரியெனப் பொருது நின்றுன்
மறுத்துப்பல் பாணம் விட்டே மாஶிலம் வியக்க வைத்தான்
புறத்தவர் செயல்தா னற்றுப் போரினிற் புறமே கண்டார்.

கரங்துதான் நின்று வல்லோன் கவினுரை கேட்க லுற்றூர்
சிரங்தனிற் கையே கூப்பிச் சிவசிவ வென்றுஞ் சொன்னார்
விரைங்துமே மாற்றம் பெற்று விவிலியஞ் சேர நின்றோர்
கரங்தனில் வெண்ணீ ரேற்றுக் கழுத்தினில் மணியும் ழுண்டார்
நாவலன் தொண்டா லன்றே நம்மதம் வாழ்வு பெற்றுப்
பாவல ரேத்துஞ் சைவப் பனுவலுங் கேட்க லானேம்
நாவல னின்றே வின்று நம்மதக் கோட்பா டெங்கே
கோவில்கள் குளங்க ளெங்கே கும்பிடுங் தெய்வ மெங்கே.

சிவபதப் படலம்

சாவிவா கணசகாப்தம் ஆயிரத் தெண்னூ ரேடு
நாவிலிற் பாதி சேரும் பிரமாதி வருடங் தன்னில்
மாலுடன் பிரமன் காணச் ஜோதியொன் தெழுந்த மாதம்
நாவலன் மண்ணை நிங்கி நற்பதப் பேறும் பெற்றுன்.

நாயன்மரர் நால்வர் வந்தார் நாவலன் பிங்கி ஷந்தான்
தேய்வுறுஞ் சைவ முய்யச் சிவத்தொண்டு பலவுஞ் செய்தான்
மாயையீய யகன்று மாய மன்பதை யுய்வு காண
நாயன்மா ரைவர் செய்த நற்பயன் நிலவல் காண்போம்.

சைவமுங் தமிழும் வாழுத் தாரணி யுய்வு காணக்
கைவரு செல்வ மீங்து கழகங்கள் நாட்டி வைத்தோன்
ஐவரு ளொருவ னுடேன் அருமறை விளங்க வைத்தோன்
சைவத்தில் தினோத்து நின்றே தற்பர ணடியுஞ் சேர்ந்தான்

இத்தகை மாண்பு கொண்ட எம்மருந் தவத்தோ னுலே
உத்தமக் கொள்கை யாவும் ஊரெலாம் பரவக் கண்டோம்
சத்தியின் புதல்வ னவான் தரணிக்கோ ரொளியு மாவான்
நித்திய வாழ்வு கொண்டான் நிறைவினைப் போற்றி வாழ்வோம்.

மொழிக்கொரு திருத்தங் தந்தான் முத்திக்கு வித்துங் தந்தான்
பழித்தெமை வாழ்வோர் தம்மைப் பாரினிற் ரூழ வைத்தான்
ஒழுக்கத்தை நானு மோம்பல் உயிர்க்கெலா முறுதி யென்றான்
வழித்துணை யவன்றன் போதம் வையத்தில் வாழ்வு சேர்க்கும்.

அவனருள் நெறியிற் சென்றே அவனியி னுய்வு காண்போம்
பவமெனுங் கடலைத் தாண்டிப் பரனாந்து கரையிற் சேர்வோம்
தவமெலாந் தலத்தி லோங்கச் சற்சனார் வாழ்வுங் கொள்வோம்
சிவனருள் கண்டான் பாதம் சென்னியிற் சேர்த்தி வாழ்வோம்

நாவலர் புராணம் வாழ்க நலம்மிகு சைவம் வாழ்க
பாவலர் படிப்போர் வாழ்க பக்திசே ரஷ்யார் வாழ்க
கோவிலிற் பூசை யோங்கக் குறைவிலா தறங்கள் மல்கத்
தேவியின் அருளும் வாழ்க தெய்வநற் றமிழும் வாழ்க!

முற்றும்

